

Tábor Holštejn 5.-18.7. 2020

Sedím u počítače jen několik málo dní od skončení letního skautského tábora a přemýšlím, tak jako obvykle po větší akci, jak se postavit k psaní tohoto zápisu do kroniky. Počin je to totiž vskutku obtížný, a to především proto, že každý účastník tábora považuje za nejdůležitější jiné táborové momenty. Není v lidských silách do tohoto zápisu dostat každou takovou myšlenku a situaci, pokusím se ale popsat co možná nejvíce, tak mi držte place, aby se zadařilo.

Skautský tábor vždy tvoří vrchol naší celoroční činnosti a ani letos tomu nebylo jinak. Můžeme dokonce říct, že kvůli všemožným koronaviřům (které bychom všichni nejraději zakázali) měl letošní tábor ještě zásadnější úlohu, jelikož se jednalo o první akci po měsících bez osobního setkání. O to důležitější je fakt, že na tábor se přihlásili téměř všichni registrovaní členové oddílu, a tudíž jsme měli možnost se na našem již klasickém tábořišti u obce Holštejn setkat ve velmi vysokém počtu. A kdo se tedy tábora zúčastnil? Z vlčat to byli Sam, Maty B., Pája F., Dan, Alex a Dominik, Damián a Viliam, Peťa, Pevnost, Kuba M., Shrek, Šimon (Kaliban), Luke N. (Lipánek/Lišák), Tom, Vítek a Honza. Ze skautů a roverů Řízek, Luke B., Luke Pls, Kája, Ondra M., Cedník, Iggi, Kozák, Vlastík, Mamut a Dava. Za vedení pak Šoty, Proke, Tade, Matěj, Upír, Lipo, Slávka, Jenda, Štístko a já. Na táboře jsme měli také několik návštěvníků na různou dobu – Tesil, Vojta M., Medvěd, Nikča, Sirka, Kitty a skupina šesti přepadnic od Šotků. Snad jsem na nikoho nezapomněl. Mělo by zaznít, že tyto počty znamenají nejvyšší počet účastníků na táboře za posledních velmi mnoho let.

Jak jsem zmínil na začátku tohoto zápisu, každý pohlíží na táborové zážitky různými pohledy – někdo ho bude při vzpomínání považovat za zábavný, napínavý a jiný třeba za únavný a náročný. Na několika přídavných jménech se však věřím shodneme. Prvním takovým slovem by byl „vodní“, jelikož jsme již velmi dlouhou dobu neměli k dispozici tolik vody v potoce. To bylo spojené s obtížemi, protože přes brod nemohlo projet osobní auto, na druhou stranu jsme mohli využít vody v potoce k radovánkám. Vodní byl tábor taky kvůli několika vydatným lijákům, který udržel některé úseky kolem tábora poctivě zabahněné až do jeho zakončení. Co se počasí obecně týče, tak nebylo nijak úžasné co do přemíry slunečních paprsků, na druhou stranu jsme nezaznamenali přílišnou zimu (nepočítáme noční bídnou kosu). Minimum skutečně bídně horkých dní nám umožnilo bez obav zařadit do programu více pohybových aktivit, takže všechno špatné je i k něčemu dobré.

Nyní však již k programu. Tábor je často silně ovlivněný nastavením CTH, tedy celotáborové hry. Letos se nesla ve znamení obchodu, kdy jednotlivé družiny představovaly obchodní skupiny usilující o zisk vlivu ve čtvrtích fiktivního města Ark. Skupina Dževo (Stopaři)

ve složení Ondra M., Kuba M., Luke Pls, Honza, Luke B., Kaliban, Tom, Maty. Skupina Kaufark (Havrani) ve složení Vlastík, Řízek, Kája, Dan, Iggi, Peťa, Kozák, Vítek a Shrek a skupina Východoarská obchodní společnost (Bílá Růže) ve složení Mamut, Cedník, Dava, Luke N., Pája, Dominik, Alex, Damián, Viliam, Pevnost.

Skupina Dževo byla od počátku v jisté nevýhodě, jelikož Slávka jakožto rádce se zařadil k vedení a nebyl tedy vedoucím své družiny v této CTH. I přesto ale skupina s pofidérním názvem měla značné úspěchy hned na počátku hry. Již tradičně se s velkou smůlou potýkala skupina Kaufark družiny Havranů. VOS Bílé růže na počátku hry obsazovala především druhá místa, avšak v druhé půlce hry se projevil potenciál této skupiny a začala úspěchy v etapách i rozsáhlými investicemi na herní mapě postupně získávat navrch.

Etapy CTH procházely různými fázemi rozvoje obchodních společností v Arku. Ať už se jednalo o počáteční fázi propagace společností v novém prostředí přes budování solidního skladu až po získávání zásadních obchodních informací a jejich ověřování anebo přímo prodávání rozličných výrobků zámožným měšťanům. Zde stojí za zmínku výroba parfému pro měšťana Gabriela, která dala družinám skutečně zabrat. Nakonec se většina družin vydala cestou bezinkové vůně, a to s velmi dobrými výsledky.

Při zmiňování etap CTH nesmíme zapomenout na scénky dvou zámožných gentlemanů v podání Upíra a mé osoby, které předznamenávaly každou jednotlivou etapu. Popíjení z neexistujících šálek černého čaje s mlékem a Upírovy ulíznuté vlasy myslím hned tak z hlavy nedostaneme.

Budování obchodního vlivu může být narušeno událostmi, které lze jen obtížně předvídat. Díky recepci u správce Arku měly skupiny možnost se proplížit až k důležitým informacím o situaci v okolních zemích. Díky nim zjistily, že se k městu blíží vojsko útočníků ze severu a předposlední etapa tak byla ve znamení posilování městského opevnění, shánění surovin a zásobení čtvrtí pod vlivem jednotlivých obchodních skupin. V té si po poněkud vyhoceném zápolezení odnesla vítězství VOS a byla tak v jisté výhodě při následující etapě CTH, kdy došlo k obléhání města. Barbarští bojovníci reprezentovaní členy vedení dokázali bez velkých potíží prolomit obranu města ve čtvrtích, které byli nedostatečně posílené v předcházející etapě a málem tak zlomili odpor v celém městě. Naštěstí však obránci dokázali společnými silami ubránit klíčové čtvrti Zelný trh, Kasárny a Západní brána, byť za skutečného vypětí všech sil. Osud města visel na vlásku, zmíněné čtvrti přežili jen se zlomkem svých původních životů.

V etapě CTH si i přes pád bohaté Bankovní čtvrti v posledním tahu odnesla VOS Bílé růže, a to především díky svým rozsáhlým investicím ve svých čtvrtích. Na druhém místě se umístila skupina Dževo družiny Stopaři, a to i přes značné oslabení odjezdem hned několika členů družiny. V těsném závěsu za nimi se umístila nejspíše prokletá družina Havranů Kaufark. I tato skupina byla oslabena, a to Kájovým neplánovaným odjezdem ani ne v polovině tábora.

Tábor však rozhodně není jen o CTH, každý den byla spousta příležitostí k zábavě. Tábor je vždy plný sportovního programu, téměř každý den jsme absolvovali luční radovánky, při kterých jsme hráli různé sporty a hry.

Zmíním také několik programů, které utkvěly v mé paměti. Každý si jistě vzpomene na Štístkův vodní Slepíčí vejvar a vázané stavby, Šotyho pekelně těžké šifrovačky, Upírovu pokladovku se šlehačkou a nechutným blátíčkem, Matějův výlet s pohůnskými úkoly, Jendovy komplexní přístavy a zábavnou večerní show, Prokopovo opráskové Safari, Lipovy opičí sápy alias zdravotní s trapnou úvodní scénkou, Tadeho demonstraci na náměstíčku s dýmovicemi a vodními děly nebo Slávkovu šachovnicovou logickou hru s válením sudů v kopřivách (fakt díky, Slávko).

Na táboře letos také fungoval nový systém v kuchyni, kdy se členové vedení střídali každý den ve funkci kuchaře dne. Zároveň se opět ukázalo, že křesílka kazí morálku, protože kdykoli se objevila, okamžitě někdo zabral vyzevlenou sedavou pozici, kterou ostatní, sedící na verglavých jídelnových sedačkách mohli jen závidět.

I přes nejistou epidemiologickou situaci na nás přišel případ od Šotků. Šestičlenná skupina měla tu smůlu, že natrefila na Mamuta na hlídce, který pro jednu z případnic celou akci ukončit v podstatě dříve, než začala. Šoty pak jistě nezapomenou na konverzaci v němčině s Kájou. Upír pak společně s Dáblem od případnic vyzkoušel, jak hluboká je zelenkavá bažina u rozbitého mostu u tábora. Pozn. Je hodně hluboká a pěkně smradlavá.

Ranní a večerní nástupy jsou každoročně náročnou ceremoniální záležitostí s přesně danými pravidly. Mezi ta patří upravené krojové košile, uzavřené stany a také zákaz se smát ať už se děje cokoli. A právě toto poslední pravidlo nám dělá již po několikátý rok velké problémy. Rád bych využil tohoto zápisu a poukázal na to, že já (Pavel) můžu z velké části za rozesmáté vedení při nástupech. Paradoxně můžeme říct, že mé zadržování smíchu zpravidla vyústí v přesný opak. Když k tomu připočteme hesla dne jako „Nazdar psychopati“, „Další den, další díra v karoserii“ a nebo „Nevěř velbloudům“, případně mé zaškobrtnutí „v Holštejně 17.17.2020“, nezasmání se se stává skutečně obtížným úkolem.

Tradičně fungovalo ranní bodování stanů, ve kterém s téměř plným počtem bodů zvítězil Lišák a Dava. Mamutův hvězdný stan oslabil Cedníková samotka, během které stan ztratil své vedení v soutěži. Někteří jedinci také ozkoušeli, jak ledová potoční voda může být a zažili „popravu“ z vodní brokovnice přímo na náměstíčku. Mnoho dalších však také využili příležitosti k rannímu otužování, tentokrát se však jednalo o dobrovolnou iniciativu. Po jeden celý týden probíhala Cedníkem organizovaná hardcore zkouška 7², která spočívala v ranním a večerním koupání v ledovém potoce. I přes její obtížnost ji většina zájemců skutečně dokončila, několik z nich však odpadlo a ze zdravotních důvodů z ní museli odstoupit.

Krom speciální zkoušky 7² probíhaly i další klasické zkoušky, šéfované našimi rádci Mamutem, Řízkem, Vlastíkem a Cedníkem. Hned čtyři členové (Luke B., Dava, Lišák a Pája) si dokázali splnit všechny táborové zkoušky, včetně stále patrně nejobtížnější zkoušky mlčení.

Slavnostní táborové ohně jsou vrcholy tábora a nejinak tomu bylo letos. Při prvním táboráku muselo účastníky vedlejšího tábora bezesporu vyvést z míry Matějem vedené Bon-čiki-bon. Družiny pak představily své scénky na téma „Obchodník se slizem a celní kontrola“. Byť se legendární scénc s mužem v ledovci svou bizarností nevyrovnaly, můžeme bez nadsázky říct, že se s každým rokem této metě přibližujeme. V tomto konkrétním případě je však bez debat, že k bizarnosti vybízelo již téma scének. Když se slavnostní večer nachýlil ke konci, návštěvy opustily táborový kruh a Jenda se chopil slova. Své aktivní působení v oddíle tímto táborem končí, na výpravách se s ním tedy budeme potkávat čím dál méně. Jendo, díky za roky dřiny a nasazení.

Den před závěrečným táborovým ohněm si Řízek, Cedník a Vlastík potvrdili splnění zkoušky tří orlích per. Naplněním všech podmínek této náročné zkoušky se zařadili mezi členy Orlí družiny. Snad si z celého plnění odnesli uvědomění, že odepření si jídla, mluvení a společnosti nemusí být špatná věc a může naopak napomoci k tomu získat nový pohled na svou osobu. Každopádně všem patří velké uznání a gratulace.

Na závěrečném táboráku se vyhodnocují táborové soutěže, ale nejen to. Přítomných bylo také několik návštěv, protože někteří členové museli odjet hned po táboráku. Společnými silami jsme, i přes každým rokem vzrůstající počty byli schopni při hře Formulky dosáhnout skóre pod pět sekund. Musíme však přiznat, že úplně čisté to nebylo, však někteří jistě ví jestli signál vyslali skutečně ve chvíli, kdy se k nim dostal a nebo jednoduše když se jim zachtělo. Za zmínku jistě stojí scénky – tématem byla „procházka při měsíčku“. S tímto zadáním si nedokázaly všechny družiny poradit, přesto byl ale počet různých vystoupení vysoký. Svou zásluhu na tom má především oddílový performer Kozák, který v různých konstelacích obsadil role hned ve třech scénkách.

První scénka měla značně moderní nádech, hlavním protagonistou byl opilý mladík v parku, můžeme se ale jen dohadovat jaké tajemné sdělení se skrývalo za touto scénkou. U příležitosti vyhodnocení etapy CTH se dva gentlemani po krvavé bitvě s barbary potkali znovu aby se naposled napili vína ... otráveného. Bodré rozloučení s životem přineslo také skutečné zakončení CTH a následovalo předání diplomů.

K táborovému ohni tradičně patří také tzv. pálení přezdívek. Jednoduchou procedurou je možné potvrdit svou přezdívku, kterou bude daný člen již navěky oslovován (pokud se nejedná o nepoužívaného Moodroočka). Svou přezdívku si spálili Šimon (nyní Kaliban) a Vojta H. (nyní a vlastně již několik let Šotouš). V případě Šotyho se jedná skutečně o historický okamžik, jelikož je touto přezdívkou nazýván již několik let, nikdy ji však nepotvrdil. U mnohých to proto vykouzlilo skutečně velmi překvapené obličej.

Tvůrčí duo Kozák-Mamut jako svou první scénku změnilo text známé písně Jaro tak, aby popisovalo některé táborové události, což si vysloužilo zasloužený potlesk. Následovala literární ukázka, která také sklidila úspěch. I návštěvníci tábora se zapojili do jedné ze scén, literát Vojta klasicky z fleku vymyslel příběh o Krutým Petovi, Antonioví a Ofélii (zářil Vlastík). Ve vedlejších

rolích nesmíme zapomenout na masožravou opici v podání Kalibana a drzou chůvu (Vítek). Jak už to u našich scének bývá, zakončení zpravidla není takové, jaké se zdá být, na zemi tak zůstala mrtvá celá skupina mafiánů, včetně nešťastného Antonia – „Snad sis nemyslel, že to byla láska, sladouši, RATATATA,“ byla poslední větou, které se mu od sladké Ofélie dostalo.

Za dlouhodobé přínosy oddílu obdržel Upír významné ocenění – Stříbrného Ostnovce. Upíre, fakt díky!

Po ukončení táborového ohně skautskou večerkou se ještě odehrál rituál předávání vlčáckých a skautských slibů. Vlčácké sliby si odnesli Kaliban, Demižon a Pája F. Skautské sliby složili Řízek, Vlastík a Luke B.

Poslední den tábora pak proběhl v obvyklém duchu, balení, předávání členů rodičům. Za zmínku stojí Nikčina houbařská výprava, po které celý stůl v jídelně zabraly obrovské houby. Závěrečný nástup celý tábor oficiálně zakončil, Nejprsten až do zahajovací výpravy ponese na svém krku Mamut, obdržel ho za své nasazení během celého tábora.

Tento zápis se blíží ke konci, jak jistě tušíte, milí čtenáři. Zbývá tedy ještě naposled zavřít oči a zavzpomínat na letošní tábor v Holštejně. Jistě si vybavíte ...

... věčný oheň ze zbytků starého mostu, který všechny přitahoval jak hmyz ke světlu

... čtení Příšerných příběhů strýce Montagua v teepee

... sprejerského sabotéra a následný děsivý soudní proces

... dealování bonbonů (a výjimečně i šumáků) ze zdravotky

... Samův bahnitý úspěch při hledání klíče v Upírově pokladovce

... vyzevlená křesílka

... namachrovance na koních, kteří málem sundali tři vlčata

... řízky dvakrát za tábor

... Davidovy písničky při budíčku

... fotbalová utkání na louce

... mírně vyhrocenou noční hru s vedlejším táborem

... tradiční gamblerské Casino

... děláni pizzy ... a jak proklatě málo jí bylo

... lepení letáků při úvodní etapě CTH

... padající plachty s dřevěným pavoukem ...

- ... a padající postele, že Mamute?
- ... dýmavnice při Tadeho demonstraci
- ... ranní mokro v botách při rozcvičce
- ... sbírání smůly na táborák ježíšovkama
- ... boj o městské čtvrti v závěrečné etapě CTH
- ... těžkou dřinu v kuchyňské službě
- ... hvězdnou oblohu při noční hlídce

Tak na shledanou na zahajovací výpravě příštího školního roku!

Pája